

Серце

Василь Стефаник

Присвята моїм друзям

I

Моя матір Оксана казала мені:

— Хіба я покритка, а ти байстрюк, що тікаєш від мене.

I я вернувся до неї.

— Мій батько Семен колисав мене на руках вже великим хлопцем цілу ніч, а рано
молотив, — сильний був.

— Сестра Марія у "Вечірній годині".

— Сестра Параска — мій безмежний жаль.

— Брат Володимир — з очима ангела.

— Брат Юрко — добрий у своїх блудах.

— Кирило Гаморак, приятель, старший від мене на сорок років сказав: "Не пиши
так, бо вмереш".

— Євгенія Калитовська — мій найвищий ідеал жінки.

— Іван Плешкан — поет, що заскоро вмер.

— Іван Франко поставив мене малим наслідником своїм.

— Євгенія Бачинська — моя перша любов.

— Михайло Павлик — побожність до людей і до ідеї.

— Леся Українка — найбільша поетка і моя проводаторка в Києві.

— Софія Морачевська — пані, що навчила мене любити Русів і правду в собі.

— Лесь Мартович — мій хлоп'ячий сміх і смак ґенія.

— Моя жінка Ольга — найбільший мій приятель і мати моїх трьох синів.

Не ломи ребро, моє серце, я вже скінчив.

II

— Лев Бачинський до себе найбільше суворий, а від хлоп'ячих літ все моє погане
забув.

— Анна Данилович — пані, яка своєю безмежною делікатністю і інтелігенцією коло
себе все ушляхотнює.

— Степан С.-Стоцький плакав над "Синьою книжечкою".

— В'ячеслав Будзиновський друкував мої перші мініатюри під шибеницею в "Праці"
— і нікого не повісив.

— Вацлав Морачевський — моя дорога у світ.

— Станислав Пшибишевський, сам великий, і його великі товариші навчили мене
шанувати мистецтво.

— Богдан Лепкий — найбільше перечулений поет минулого і я все хотів би за те

його цілувати, та боюся банальности і тоді кусаю.

— Микола Заячківський все грозить мені судом за довги в "Народній Торговлі", а про довголітні борги в нього ніколи не згадує.

— Микола Шухевич дуже мене дряпає, а кождий мій свисток записаний держить у своїм столі.

— Іван Семанюк каже: "Доки буду тебе боронити за довги перед судом і ще свої стемплі додавати?!!"

— Юрко Морачевський віддав би мені свою молодість, аби сховати мене в ній від бруду світа.

— Олена Плешканова — рідна сестра моєї покійної жінки, вірна моя приятелька в біді. — У війні і по війні дала буйний ріст моїм трьом хлопцям:

Семенові,

Кирилові,

Юркові.

Заспокійся, моє серце, бачиш, як багато маю помічників.